

(המשך מעמוד 39)

קומה השלישית של בניין המיטרה. הוא נפצע, ואחרי ההחלום נתן עדות מזעזעת על הגורמים שהביאו אותו לנסיון ההתרדמות. לדבריו, היכו אותו השוטרים בראשו, וכדוריות עינו אותו ומנעו ממנו זזות במשך יממה שלמה. "המעשים של השוטרים גרמו לי לרצות להתאבד", סיפר או בני. "השוטרים ניסו לזרוק אותי מהקומה השלישית, ואז נתקפתי בהיסטריה וקפצתי בעצמי. השוטרים לא מנעו ממני להתאבד ואפילו עודדו אותי."

בני שיטריה התלונן על השוטרים שבראשם עמד מפקח אבי כהן, ראש מחלק החקירות הכללי במיטרה מרחב ירושלים. שוב מונה קצין בודק מטעם המיטרה, דן בן-חיים, שניקה, כמוכן, את אבי כהן וחבריו מכל אשמה.

אולם הוועדה הממלכתית לחקירת אלימות במיטרה, שבראשה עמדה סגן פרקליט מחוז תל-אביב, עורכת-הדין שרה סירי, רותה, התייחסה למיקרה של בני שיטריה. קבעה על סירוטה, לאחר שמתחה ביקורת חריפה על המיטרה ונזפה בשוטרים שהיו מעורבים בפרישה: "הוועדה מביעה תמיהה על דרכי החקירה בתיק זה. נעשו שגיאות בחקירה מראשיתה, וזאת למרות שעינו של הציבור היתה פקוחה, שגיאות אשר ספק אם ניתן לתקנן."

הנזיפה אותה ספג אבי כהן בגלל תלונותיו של בני שיטריה הוותיקה, ללא ספק, מישקע מר בליבו. לפני שבועיים הצליחה המיטרה לקבל משפט צרמער נגד בני נחשד או באלימות גופנית נגד אזרח. אחר כך שינה תמיר את גירסתו וטען, כי בני נחשד בשורה של התפרצויות. אבי כהן לא רצה לשלוח שוטרים מיחידתו כדי לערוך את המהומה בביתו של בני וכדי להכותו. הוא העדיף לשלוח שוטרים מיחידה אחרת, עמהם הוא מיווד. אל ביתו של בני יצאו שוטרי לת"ס, הלישכה לתפ"ס קידים מיוחדים של מיטרה ירושלים. יחידה זו עוסקת בעיקר בנושאי פשיעה חמורה וחבריה אינם יוצאים לבתי חשור דים בתקיפות או בפריצות כדי לעצורם. אולם כשירות לאבי כהן, וכדי להסיר חשד מעליו, היו מוכנים שוטרים בכירים אלה גם לעשות שליחות. ללא צרמער הגיעו סמלי לת"ס, אדגר רביבו, בני רח"מ ועמיר פרינלינג, לביתו של בני והחלו להכותו ולעשות שמות בבית.

במיסגרת החוק

ובכוח סביר

בני שיטריה זדק כשלא רצה לבוא עמם ללא פקודת מעצר. החוק קובע, כי רק כאשר מצויים בפני חשוד פקודת מעצר אפשר לעצרו, אחרת המעצר אינו חוקי. ללא פקודת מעצר אפשר לעצור חשוד רק אם מול עיני השוטר נעשת עבירה המצדיקה מעצר, או אם לדעת השוטר עומד אדם לעשות פשע חמור כרצח או אונס. אפילו מפקד מיטרה ירושלים לא טוען, כי המיקרה של בני מסווג בדרך זו. אך דובר המיטרה מפרש את החוק כך, שהמיטרה יכולה לעצור את כל מי שהיא רוצה, מתי שהיא רוצה, עם או בלי פקודת מעצר של שופט.

בני שיטריה, בני מיטרתו ואנשי ה" שכונה משוכנעים, כי המיטרה פשוט נקמה בגלל התלונות שאותן הוא הגיש נגד המפקח אבי כהן. הסיגנון החדש של מיטרה ירושלים מוכר לתושבי מוסר ררה, אך האלימות והאגרות המיוחדות של השוטרים, כפי שהופגנה ביום השלישי לפני שבוע, הדהימו גם אותם. מפקדי המיטרה טוענים, כי אין קשר בין שני המיקרים. סגן-יועץ מנשה גולן אומר: "שלושה שוטרים שלי אושפזו ב" בית-חולים במצב אנוש". אחר כך התברר, כי מילבד שוטר אחד, שספג מבני חבטה באפו, תוך כדי הקרב שנערך בביתו רה הצרה. לא נפגע מישוה מהשוטרים. תמיר טוען: "השוטרים פעלו במיסגרת החוק והשתמשו בכוח סביר. לא היתה בידיהם פקודת מעצר, אך היתה בידיהם איגרת. וזה מספיק". אבי כהן טוען: "ה" שוטרים שלי לא הצליחו למצוא את בני שיטריה, או ביקשתי מאנשי לת"ס למצוא אותו. אין כאן עניין של נקמה."

כדאי היה שיעוד לפני שהמפכ"ל החדש, הרצל שפיר, יעסוק בתוכניות החומש וה" אירגון-חדש של המיטרה, הוא יראג לכך שדי השוטרים תהינה נקיות, וירסן את היצרים האפלים של כמה משוטרי ירושלים.

(המשך מעמוד 38)

האשה טענה כי אין ברשותה כסף וכי עליו ללכת אל מלווה בריבית. ישראל הגיש בקשה לעליה, לדבריו, היתה בו אשתו ולא הגישה כלל בקשת עליה לארץ, ולכן התגרש ממנה ועלה. כעבור שנתיים כתבו לו בניו כי אשתו עומדת להיעצר. הם לא פירטו מדוע, אך ביקשו ממנו לפנות לסוכנות היהודית ולבקש עבורם ועבור אמם אישור לעליה. כאשר עלו הבנים והאשה, נשא אותה ישראל לאשה בשנית. הם גרו בראשון לציון ולפני כשנתיים עברו לבתיים.

די, הכל אבוד!

דבריו ישראל היתה אשתו שתל-טנית. היא דרשה לנהל את כל ענייני הבית והמישפחה בעצמה, ומסרב לה היתה מקללת ומתנגדת אליו בגסות. היא שיכנעה את הבן הבכור לרדת לגרמניה, למרות התנגדותו של ישראל, בתואנה ששם ירוויח יותר. אחרי שסיים הבן הצעיר את שרותו הצבאי פנתה גם אליו ושיכנעה אותו להצטרף לאחיו.

"מאז לא היו לי עוד חיים", סיפר ישר-אל. לדבריו היתה אשתו ממרת את חייו ותובעת כי יעזוב את עבודתו בצבא ויפתח עסק. הוא סרב, והיא הגישה בקשה לגט. בית-הדין הרבני קבע כי האשה תקבל את הרהיטים והחפצים וישראל יקבל את הדירה. על פאניה נאסר להיכנס לדירה שבבתיים, אך לדבריו ישראל היא היתה באה אליו לעיתים תכופות, מציקה לו, אוכלת וישנה בדירה ועושה בה כבתוך שלה, מבלי להתייחס אליו.

בחודש דצמבר בשנה שעברה היא ה" פיעה ערב אחד בדירה. התפרצה עליו וקיללה אותו. סיפר ישראל: "היא עשתה לי סימנים מגונים ואמרה לי: על גופתי

ישראל ופאניה קישינובסקי, על גופתי המתה

המתה אצא מהבית הזה. אם אני רוצה לאכול כאן, אני אוכל כאן. אם אני רוצה לישון אני אישן. אתה לא תגיד לי מה לעשות."

פאניה הלכה לישון בחדר הבנים ואילו ישראל נשאר בחדרו ובכה. "לא יכולתי לישון כל הלילה", סיפר. ההחלטה גמלה בליבו באותו הערב. לחוקרי המיטרה גילה כי עד עתה נמנע מלפגוע באשתו בכל צורה שהיא בגלל הילדים, אך מכיוון ששני הבנים היו בגרמניה והוא עצמו ה" גיש כי אין לו יותר שבביל מה לחיות, בגלל הטרדותיה, החליט לשים קץ לכל העניין. הוא ירד בשעה שתיים בלילה למכוניתו, הוציא מתוכה מוט ברזל, עלה לדירה והיכה באשתו הישנה כמה פעמים בראשה.

ישראל קישינובסקי עצור עתה בבית המעצר באב"ר-כביר. אחותו היחידה גרה בבתיים ומלבה אין לו קרובים בארץ. בדרך לבית-המעצר אמר בקול כבוש: "די! גמרנו. המישפחה שלי נהרסה, אין לי אשה, אני עכשיו אלמן. הבית שלי הלך. הבנים הלכו. הכל אבוד. אני לבד. מי יודע מה יהיה אתי?"

מי היא הפקידה שעובדי מישרד החוץ ניסו למנוע את נסיעתה לקאהיר?

הסערה של פאני

פרידה מהמישפחה

ערב יציאתה לקאהיר נפרדת פאני מהוריה, יהודה ורוזה, ומנשקת את סבתה בת ה-88. "כשהייתי בת עשר סיפר לי סבא על הטיוולים שלו במצריים ואמר לי: את לא תזכי לראות את הפרימיות", חבל שהוא לא חי ולא רואה איך הבאנו את השלוש."